

Даниял кітабы - Қырық төртінші нөмір

Жоғалған іргетастардың ашылуы: Уильям Миллердің пайғамбарлық ақиқаттары және адвентизмнің соңғы күндері

Jeff Pippenger

2024-01-08

Уильям Миллердің іргелі ақиқаттары адвентизмнің төрт ұрпағы бойы көміліп тасталды. Сол іргелі ақиқаттардың қалпына келтірілуі оның екінші түсінде баяндалған, әрі Киелі кітап пен Пайғамбарлық Рухында қайта-қайта Құдайдың соңғы күндердегі халқы атқаруға тиіс іс ретінде айқын көрсетілген. Миллердің түсі лас-қоқысты сыпырушы адамның асыл тастарды қалпына келтірген кезде, олардың күннен он есе жарығырақ жарқырайтынын білдіреді.

Миллердің тұғынамасы алдымен пұтқа табынушылықтың, содан кейін папалықтың қаңыратып-жоятын екі билігін тануға негізделді, ал Салониқалықтарға жазылған хаттың екінші тарауындағы елші Пауылдың куәлігі Миллердің осы тұғынамасына тірек болды. Сол жерде Пауыл пұтқа табынушы Римнің папалықтың билікке көтерілуін пұтқа табынушы Рим аластатылғанға дейін тежеп тұрғанын айқындайды. Сондай-ақ 2 Салониқалықтарға жазылған хатта Пауыл Future for America тұғынамасына да тірек берді, өйткені Пауыл осы тараудағы «күнә адамының» Даниял кітабының он бірінші тарауының отыз алтыншы аятында өзін жоғары көтерген патша ретінде де бейнеленгенін көрсетті.

Бірінші де, үшінші де періштелердің қозғалысындағы білімнің артуы Салониқалықтарға арналған хаттың екінші тарауындағы Пауылдың куәлігімен тікелей байланысты болғанын көру аса маңызды. 1798 жылғы ақыр заман кезінде, сондай-ақ 1989 жылы да Даниял кітабының мөрі ашылды, осылайша үш сатылы сыналудың үдерісі басталды. Сыналу үдерісі Даниял кітабының мөрі ашылатын тарихта әрдайым құлшылық етушілердің екі тобын тудырады. Ақыр заман кезіндегі білімнің артуымен байланыстырып Пауылдың жазбаларын көру аса маңызды, өйткені дәл сол тарауда Пауыл “ақиқатқа деген сүйіспеншілікті” қабылдамайтындардың Құдайдан күшті адасуды қабылдайтынын ескертеді. Күшті адасу — білімнің артуын қабылдамайтын зұлымдарға Даниял кітабының он екінші тарауында келтірілетін нәрсе. Екі тарихта да күшті адасу ең тікелей түрде Адвентизмге қатысты.

«Сыртқы көріністің ар жағын көретін, барлық адамдардың жүректерін оқитын Тұлға зор нұр алғандар туралы былай дейді: “Олар өздерінің моральдық әрі рухани күйіне бола қайғырмайды да, таңырқайды да”. Иә, олар өз жолдарын өздері таңдады, және олардың жаны өздерінің жиренішті істерінен ләззат табады. Мен де олардың адасуларын таңдаймын, әрі бастарына қорыққан нәрселерін түсіремін; өйткені Мен шақырғанымда, ешкім жауап бермеді; Мен сөйлегенімде, олар тыңдамады; қайта, Менің көз алдымда жамандық істеді және Маған ұнамсыз болғанды таңдады”. “Құдай оларға өтірікке сенулері үшін күшті адасуды жібереді”, өйткені олар құтқарылулары үшін “ақиқатты сүюді қабылдамады”, “қайта, әділетсіздіктен ләззат алды”. Ишая 66:3, 4; 2 Салониқалықтарға 2:11, 10, 12.»

«Көктегі Ұстаз сұрады: “Шын мәнінде сен дүниелік саясатқа сай көптеген істерді атқарып, Ехобаға қарсы күнә жасап жүргеніңе қарамастан, өзінді дұрыс іргетастың үстіне құрылыс жүргізіп жатырмын және Құдай менің істерімді қабылдайды деп көрсету сықылды ақыл-ойды арбайтын бұдан да күшті қандай алдану болуы мүмкін? О, бұл — бір кезде шындықты білген адамдар құдайшылдықтың рухы мен құдіретінің орнына оның сыртқы түрін қателесіп қабылдағанда; өздерін баймын, молшылыққа кенелдім, еш нәрсеге мұқтаж емеспін деп ойлағанымен, шын мәнінде барлық нәрсеге мұқтаж болғанда, саналарды билеп алатын зор алдау, арбайтын елес.”»

«Құдай киімдерін дақсыз сақтап жүрген Өзінің адал қызметшілеріне деген қатынасында өзгерген жоқ. Бірақ көпшілік: “Бейбітшілік және амандық”, — деп айқайлауда, ал олардың үстіне кенеттен құрдым келіп жатыр. Егер жан-жақты тәубе етпесе, егер адамдар мойындау арқылы жүректерін кішірейтіп, Исадағы ақиқатты сол қалпында қабылдаса, олар ешқашан көкке кірмейді. Біздің қатарымызда тазару жүзеге асқанда, біз бұдан былай еш нәрсеге мұқтаж емеспіз деп, өзімізді байып, дәулетке кенелдік деп мақтанып, жайбарақат тыныштықта отырмайтын боламыз.

«Шынайы түрде кім: “Біздің алтынымыз отта сыналған; біздің киімдеріміз дүниеден дақсыз” деп айта алады?» Мен біздің Ұстазымыздың әділдік деп аталатын киімдерді нұсқап тұрғанын көрдім. Оларды шешіп тастап, Ол астарындағы арамдықты әшкерелеп көрсетті. Сонан соң Ол маған былай деді: «Олардың өз арамдығы мен мінез-құлқының іріп-шіруін сырттай көлгірлікпен қалай жауып қойғанын көрмейсің бе? “Сенімді қала қалай жезөкшеге айналып кетті!” Әкемнің үйі сауда үйіне, Құдайдың қатысуы мен ұлылығы кетіп қалған орынға айналдырылды! Осы себептен әлсіздік бар, әрі күш жетіспейді.»» Testimonies, 8-том, 249, 250.

1844 жылы түн ортасындағы жар салуды жариялаған кезде, Адвентизм «адал қала» болды. 1863 жылға қарай ол Уильям Миллердің қызметі арқылы қаланған «негіздерді» теріске шығару үдерісін бастады. Олар іргелі ақиқаттарды ысырып қоя бастағанда, сол арқылы оларды жалған асыл тастармен және теңгелермен жауып, жаңа іргетас қалап жатты. Сол істі бастаған, жүзеге асырған және жалғастырып келе жатқан адамдар Пайғамбарлық Рухының жазбаларында «ұлы нұрға ие болғандар» ретінде бейнеленеді.

Олардың бір кездері иеленген «ұлы нұры» Миллердің түсінде сандықша ішіндегі асыл тастар түрінде бейнеленді; Миллер оларды бөлмесінің ортасындағы үстелдің үстіне қойған еді, және олар «күннен» де жарығырақ нұр шашты. Жаңа ғана келтірілген үзіндіде Уайт ханым «ұлы нұр алған», бірақ «өз жолдарын таңдаған» адамдарды атап көрсетеді.

Олар 1863 жылы жаңа жолды таңдады. Ол мұны былай дейді: «Құдайшылдықтың рухы мен күшінің орнына оның сыртқы қалпын қойған, бір кезде ақиқатты таныған адамдардың санасын билеп алатын тартымды адасу; өздерін баймыз, дәулетіміз артқан, еш нәрсеге мұқтаж емеспіз деп есептейтін, ал шын мәнінде бәріне мұқтаж болып тұрған кезде туған алдамшы сенім».

Ол Лаодикеялық күйді айқындап отыр; өзі мен күйеуі бұл күй 1856 жылы орын алды деп таныған. Содан кейін олар жеті жыл бойы сыналды, бірақ 1863 жылы сол сынақтан өте

алмай, Пауылдың Салониқалықтарға арналған ескерту хабарындағы күшті адасушылықты әкелетін жалған іргетасты тұрғыза бастады. Пауылдың Салониқалықтарға арналған ескертуі адвентизмнің басталуындағы да, аяқталуындағы да қозғалыс үшін тірек болып табылады және адвентизмнің басталуын да, аяқталуын да қамтитын Миллердің түсімен толық үйлеседі. Оның түсі бастапқы асыл шындық жауһарларын қалпына келтіру ісі аяқталған кезде, сол шындықтар адвентизмнің басындағы Түн ортасындағы айқайда алғаш жарқыраған кезімен салыстырғанда он есе жарығырақ нұр шашатынын көрсетеді. Миллердің түсінігі қазір, ол шындықты алғаш таныған кездегіден, қалайша жарығырақ жарқырап тұр?

Хабаққұқ кітабының екінші тарауындағы екі қасиетті кестеде бейнеленген бірнеше ақиқат бар. Сол ақиқаттар Миллердің түсінде, түптің түбінде соңғы күндері, Түн ортасындағы айқайдың дәл алдында, қайта қалпына келтірілетін асыл тастар ретінде көрсетілген еді. Миллердің түсінде терезеден сыртқа әкетілетін жалған асыл тастар, жалған іргетасты құру үшін Адвентизмге енгізілген жалған ілімдерді де, сондай-ақ шынайы іргетасты жасыруды да бейнелейді; бірақ олар сонымен бірге жалған іргетасты құрайтын жалған ілімдерден бас тартудан бас тартатындарды да бейнелейді. «Күн сайынғы» ұғымы бастапқы іргетасты орнықтырған Уильям Миллердің ақиқат жүйесінің зәкірі болды, ал соңғы күндері «күн сайынғы» Миллер дұрыс анықтағандай тек пұтқа табынушылықты ғана емес, сондай-ақ жалған іргетасты тудырған бүліктің де нышаны болып табылады.

Киелі кітап, Пайғамбарлық Рухы және тарихтың бәрі 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі сот сағатының дауысы Уильям Миллер ашып, жариялаған хабардың жария етілуі болғанына куәлік етеді. Сондықтан бұл қозғалыс Миллериттік қозғалыс деп аталады. Логикалық тұрғыдан алғанда, сол қозғалысты теріске шығару — Даниял білімнің артуы деп көрсеткен, 1798 жылы пайда болған нұрды теріске шығару болып табылады.

Ишая Ефремнің маскүнемдері туралы айтады және сол маскүнемдерді Иерусалим халқын билейтін келемеждеуші адамдар деп айқындайды. Ишая олардың тура мағынадағы шараптан мас емес екенін, рухани шараптан мас екенін көрсетеді. Киелі кітапта рухани шарап мәнмәтінге қарай не шынайы, не жалған ілімді білдіреді. Ефремнің маскүнемдері жалған ілімге, яғни Аян кітабының он жетінші тарауындағы Тир жезөкшесі арқылы және Белшазардың сауық-сайран құрған соңғы түні арқылы бейнеленген Бабылдың шарабына мас болған.

Ишая Иерусалим халқын билейтін мысқылшыл адамдарға келетін рухани маскүнемдіктің салдарын көрсетті.

Таңырқап тұра тұрындар да, қайран қалындар; айқайлаңдар да, айқайлаңдар: олар шараптан емес, мас; күшті ішімдіктен емес, теңселіп жүр. Өйткені Жаратқан Ие сендердің үсттеріңе терең ұйқы рухын төкті, көздеріңді жұмды; пайғамбарларды және бастықтарыңды, көріпкелдерді жапты. Сонда бүкіл аян сендер үшін мөрленген кітаптың сөздері іспетті болды; оны оқыған-тоқыған біреуге беріп: «Мынаны оқышы»,— дейді; ал ол: «Оқи алмаймын, өйткені ол мөрленген»,— дейді. Кітап оқымаған жанға да беріліп: «Мынаны оқышы»,— дейді; ал ол: «Мен оқымағанмын»,— дейді. Сондықтан

Жаратқан Ие былай деді: «Бұл халық Маған аузымен жақындап, еріндерімен Мені құрметтейді, бірақ жүрегін Менен алыс ұстаған; әрі олардың Менен қорқуы адам өсиетімен үйретілген. Сондықтан, міне, Мен осы халықтың арасында ғажайып іс жасаймын, тіпті ғажайып іс пен таңғаларлық нәрсе істеймін; өйткені олардың даналарының даналығы жойылады, ал парасаттыларының түсінігі жасырын болады». Өз кеңестерін Жаратқан Иеден терең жасыруға тырысатындарға қасірет! Олардың істері қараңғылықта, әрі олар: «Бізді кім көреді? Бізді кім біледі?»— дейді. Сендердің бәрін теріс айналдыруларың қышшының балшығымен бірдей саналмақ па? Жаратылған нәрсе өзін жасаған туралы: «Ол мені жасаған жоқ»,— дей ме? Немесе қалыпталған нәрсе өзін қалыптастырған туралы: «Оның ақылы болмады»,— дей ме? Ишая 29:9–16.

Уайт ханым осы аяттарды келтіріп, содан кейін былай деп қосады:

«Мұның әрбір сөзі орындалады. Құдайдың алдында жүректерін кішірейтпейтін және тура жүргісі келмейтіндер бар. Олар өздерінің шынайы ниеттерін жасырады да, өтірікті сүйетін әрі соны істейтін құлаған періштемен қарым-қатынаста болады. Жау ішінара қараңғылықта жүргендерді алдау үшін пайдалана алатын адамдардың үстіне өз рухын дарытады. Кейбіреулер үстемдік етіп тұрған қараңғылықты бойларына сіңіріп, шындықты терістік үшін ысырып тастауда. Пайғамбарлық нұсқаған күн келді. Иса Мәсіх ұғынылмай отыр. Иса Мәсіх олар үшін ертегі болып қалды. Жер тарихының осы кезеңінде көп адам мас кісілер сияқты әрекет етеді. “Тосып тұрындар да таңырқандар; айқай салындар да, айқайландар; олар шараптан емес, мас; ішімдіктен емес, теңселіп жүр. Өйткені Жаратқан Ие сендердің үстіне терең ұйқы рухын төкті де, көздеріңді жұмды. Пайғамбарларды да, әміршілеріңді де, көріпкелдерді де Ол жауып тастады”. Көтерілетін халықпыз деп ойлайтын көптеген адамдардың үстінде рухани мастық бар. Олардың діни сенімі осы Жазбада қалай бейнеленсе, дәл сондай. Оның ықпалы астында олар түзу жүре алмайды. Олар өз іс-әрекеттерінің жолында қисық соқпақтар жасайды. Бірі, сосын екіншісі, әрі-бері теңселеді. Жаратқан Ие оларға зор аяушылықпен қарайды. Олар ақиқат жолын білген жоқ. Олар — ғылыми айла-шарғы жасаушылар, ал көмектесе алатын да, көмектесуге тиіс те болғандар — айқын рухани көрегендігінің арқасында — өздері алданған және зұлым істі қолдап отыр.

«Осы соңғы күндердегі оқиғалардың бағыты жуық арада айқындалмақ. Осы спиритистік алдаулардың шын мәнінде не екені әшкереленген кезде,—зұлым рухтардың жасырын әрекеттері екені белгілі болғанда,—оларға қандай да бір түрде араласқан адамдар ақыл-есінен айырылған жандардай болып қалады.

«Сондықтан Жаратқан Ие былай дейді: Бұл халық Маған аузымен жақындап, еріндерімен Мені құрметтегенімен, жүректерін Менен алыстатты, әрі Маған деген қорқыныштары адам өсиеті бойынша үйретілген; сондықтан, міне, Мен осы халықтың арасында ғажайып іс жасаймын, иә, ғажайып іс пен таңғажайып құбылыс жасаймын; өйткені олардың даналарының даналығы жойылып, парасаттыларының түсінігі жасырын болады. Өз кеңестерін Жаратқан Иеден терең жасыруға ұмтылатындарға қасірет! Олардың істері қараңғылықта, және олар: Бізді кім көреді, бізді кім біледі? — дейді. Сендердің бәрін төңкеріп тастауларың қышшының балшығымен теңелмек;

өйткені жаратылыс өзін жаратқан туралы: Ол мені жаратқан жоқ, — дей ме? Немесе жасалған нәрсе өзін жасаған туралы: Оның түсінігі жоқ еді, — дей ме?»

«Маған біздің тәжірибемізде дәл осы ахуалға тап болғанымыз және тап болып отырғанымыз көрсетілді. Ұлы нұр мен ғажайып артықшылықтарға ие болған адамдар өздерін дана санайтын жетекшілердің сөзіне ерді; олар Иеміз тарапынан мол ілтипат көріп, жарылқанған еді, бірақ өздерін Құдайдың қолынан шығарып алып, жаудың қатарына қойды. Дүниені көзбояушы жалғандықтар баспақ. Осы жалғандықтарды қабылдаған бір адам санасы басқа адам саналарына ықпал ететін болады; ал олар Құдай ақиқатының қымбат айғақтарын өтірікке айналдырып келген. Бұл адамдар, жандары үшін есеп беруге тиіс болғандықтан, жандарды күзетіп, адал сақшылар болып тұрулары керек еді, бірақ олар құлаған періштелер тарапынан алданатын болады. Олар өздерінің рухани күресінің қаруларын тастап қойып, арбайтын рухтарға құлақ асты. Олар Құдайдың кеңесін дәрменсіз етеді де, Оның ескертулері мен әшкерелеулерін ысырып қояды; және анық түрде Шайтанның жағында болып, арбайтын рухтар мен жындардың ілімдеріне құлақ асады.»

«Рухани мастық енді күшті ішімдіктің әсеріндегі адамдардай теңселмеуге тиіс кісілердің үстіне түсті. Қылмыстар мен заңсыздықтар, алаяқтық, айлакерлік және әділетсіз мәміле көктегі соттарда бүлік шығарған көсемнің тәліміне сай дүниені толтырып тұр.»

«Тарих қайталанбақ. Жақын болашақта не болатынын мен нақтылап айта алар едім, бірақ оның уақыты әлі келген жоқ. Өлгендердің бейнелері Шайтанның айлакерлік құралы арқылы көрінетін болады, әрі көптеген адамдар өтірікті сүйіп, оны жасайтынмен байланысқа түседі. Мен халқымызды ескертемін: дәл арамыздың ішінен кейбіреулер сенімнен тайып, азғырушы рухтар мен жындардың ілімдеріне құлақ асады, солар арқылы ақиқатқа жала жабылатын болады». Battle Creek Letters, 123–125.

Ишаяны және Уайт қарындасты қоса алғанда, барлық пайғамбарлар соңғы күндерді айқындап көрсетуде. Осы күндерде адвентизм жетекшілері «азғырушы рухтарға және жындардың ілімдеріне құлақ асып, анық түрде Шайтанның жағында» тұр. Уайт қарындас мынадай сөздермен бір алдын ала айтылған пайымды баяндайды: «Осы спиритизмдік алдаулар өздерінің шын мәнінде не екені—зұлым рухтардың жасырын әрекеттері—екені әшкереленген кезде, оларға қатысқан адамдар ақыл-есінен айырылған жандардай болады». Адвентизмнің жетекшілігі, олардың мас күйі «зұлым рухтардың жасырын әрекеттері» екені әшкереленетін соңғы күндер тарихының дәл сол кезеңінде, ақыл-есінен айырылған жандардай болады.

Соңғы күндерде Иерусалимдегі халыққа билік жүргізетін мазақ етуші адамдардың ісінің ашылуы бар. Сол ашылу Миллердің түсінде бейнеленді: Миллер дұға еткенде, содан кейін бір есік ашылды. Бұл оның көзін бір сәтке жұмғанының дәл алдында жүзеге асады, сол арқылы жүз қырық төрт мыңның мөрлену үдерісінің ең ақырғы шегі көрсетіледі. Есіктің ашылуы кезеңдердің ауысуын білдіреді, және дәл сол сәтте үшінші періштенің Лаодикеялық қозғалысы үшінші періштенің Филадельфиялық қозғалысына өтеді.

Ишаядағы осы үзіндіде Ефремнің маскүнемдерінің зұлым ісінің қысқаша түйіні берілген; бұлар «адал күзетшілер ретінде тұруға тиіс болған» адамдар. Бұл түйін былайша білдірілген: «Расында, сендердің бәрін төңкеріп жіберулерің қышшының сазындай болып есептеле ме? Өйткені жасалған нәрсе өзін жасаған туралы: “Ол мені жаратқан жоқ”,— дей ме? Немесе қалыпталған нәрсе өзін қалыптастырған туралы: “Оның түсінігі болған жоқ”,— дей ме?»

Миллердің «күнделікті» не пұтқа табынушылық діні, не пұтқа табынушы Рим деп айқындауы, түптеп келгенде, Шайтанның нышаны болып табылады, өйткені Шайтан да, пұтқа табынушы Рим де айдаһар ретінде бейнеленген.

«Осылайша айдаһар, ең алдымен, Шайтанды білдіргенімен, екінші мағынада ол пұтқа табынушы Римнің нышаны болып табылады». The Great Controversy, 439.

Соңғы күндері Иерусалимге билік жүргізетін адамдар туралы айта отырып, Уайт әпке былай дейді: «Кейбіреулер үстемдік етіп тұрған қараңғылыққа бой алдырып барады да, шындықты теріске шығарып, қателікті қабылдауда. Пайғамбарлық нұсқаған күн жетті. Иса Мәсіх түсінілмейді. Иса Мәсіх олар үшін ертегі ғана». 1901 жылы Германиядан шыққан Адвентизмнің бір жетекшісі Даниял кітабындағы «күн сайынғы» туралы діннен тайған протестантизмнің жалған көзқарасын енгізе бастады. Бұл көзқарас «күн сайынғы» Мәсіхтің киелі орын қызметін немесе сол ойдың қандай да бір түрленуін білдіреді деп таниды. «Қандай да бір түрленуі» деп айтуымның себебі — 1901 жылдан кейінгі тарих барысында осы жалғандыққа түрліше екпін беріліп келді, бірақ сол жалған көзқарастардың бәрі де әрдайым «күн сайынғы» Мәсіхтің қызметінің қандай да бір түрін білдіреді деген қорытындыны көрсетеді.

Соңғы күндердегі адвентизмде Миллер шайтандық рәміз деп таныған «күнделікті» туралы ілім болып табылатын асыл қазына Мәсіхтің рәмізі саналады. Бұл көзқарас 1901 жылы енгізілген кезде, «күнделікті» Шайтанның рәмізі емес, Мәсіхтің рәмізі деген ұстанымды өте аз адам қабылдады; бірақ 1930-жылдарға қарай Миллер 2 Салоникалықтарға, екінші тарауда табылған ақиқаттың тамырынан қазып алған «күнделікті» туралы ілімнің сол асыл қазынасы, дәл Леуіліктер жиырма алтыдағы «жеті уақыттың» 1863 жылы теріске шығарылғаны сияқты, теріске шығарылды. 1863 жылдан 1930-жылдарға дейінгі тарихтың бір кезеңінде адвентизм мұны аңғармастан өз жетекшілерін ауыстырып қойған еді.

«Бауырластар, мен сендердің қауіп-қатерлеріңді көріп тұрмын, әрі тағы да сұраймын: адасатын сендер қателікті түзетуге қандай да бір күш салып жүрсіндер ме? Жандар сендердің аяқтарың үшін түзу жолдар жасамағандарыңның салдарынан сүрініп, қараңғылықта жүріп бара жатқан болуы мүмкін. Егер сендер сеніп тапсырылған қызмет орындарында болсаңдар, өз жандарың үшін де, сендерге жетекші ретінде қарайтындардың игілігі үшін де, Құдайдың алдында жасалған әрбір қателік үшін тәубеге келіп, өз қателіктеріңді мойындауларыңды барынша жалбарынып өтінемін.»

«Егер сен жүректің қасарысуына ерік беріп, тәкаппарлық пен өзін-өзі ақтау арқылы өз қателіктеріңді мойындамасаң, Шайтанның азғыруларына тәуелді күйде қаласың. Егер

Жаратқан Ие сенің қателіктеріңді ашып көрсеткенде, сен тәубеге келмей, мойындау жасамасаң, Оның қамқорлықпен жүргізетін құдіреті сені сол жерден қайта-қайта өткізеді. Саған сондай сипаттағы қателіктер жасауға жол беріледі, сен даналықтан айырылған күйінде қала бересің, әрі күнәні әділдік, ал әділдікті күнә деп атайтын боласың. Осы соңғы күндерде үстемдік ететін алдаулардың көптігі сені жан-жағыңнан қоршап алады, сонда сен басшыларды ауыстырасың, бірақ мұны істегеніңді өзің де білмейсің.» Review and Herald, December 16, 1890.

Иерусалим халқының үстінен билік жүргізетін, “сенім жүктелген орындарда” отырған келемеждеуші адамдар “күнәні әділдік, ал әділдікті күнә” деп атайтын болады, әрі: “Шынында, сендердің бәрін төңкеріп тастауларың құмырашының балшығындай бағаланбақ; өйткені жасалған нәрсе өзін жасаған туралы: Ол мені жасаған жоқ,— дей ме? Немесе қалыпталған нәрсе өзін қалыптастырған туралы: Оның түсінігі болмады,— дей ме?” Адвентизмнің төрт ұрпағы бойындағы үдемелі бүлікте сенім жүктелген орындарда отырғандар басшыларын өзгертеді, бірақ мұны өздері білмейді. Олар мұны білмейді, өйткені өз қателіктерінің айғақтарын олар біртіндеп әрі табанды түрде теріске қакты. Сол үдемелі бүлікте “олардың дана адамдарының даналығы жойылады, әрі парасаттыларының түсінігі жасырын болады.”

Олар бәрін асты-үстіне айналдырып, күнәні әділдік, ал әділдікті күнә деп атайды. Бұл бүліктің нышаны — «күнделікті» туралы ілім; Миллер үшін ол шайтандық нышан болған, ал бүгінгі Адвентизм оны Мәсіхтің нышаны деп таниды. Бір кезде Уильям Миллердің пайғамбарлық қолдануларының құрылымын орнықтырған тірек болған нәрсе, енді Иерусалим халқының үстінен билік жүргізетін келемеждеуші адамдардың масайрауының нышанына айналды. Даниял кітабындағы «күнделіктіге» қатысты нышандық мағына Адвентизмнің басында Миллердің табытында танылған кезде күндей жарқырап тұрған еді, бірақ соңғы күндері сол ақиқат он есе жарығырақ нұр шашады, өйткені он саны сынақтың нышаны болып табылады, ал ежелгі Исраил үшін оныншы сынақ соңғы сынақ болды.

Қазіргі заманғы парызышылдар «Мәсіхтің істерін» «шайтандық күштердің әрекетіне» «жатқызды», сөйтіп пұтқа табынушылықты «Құдайдың киелі күші» деп таныды.

«Парызышылдар Киелі Рухқа қарсы күнә жасады. Олардың шешендік дарыны дүниенің Құтқарушысын қорлауға жұмсалды, ал жазып отыратын періште олардың сөздерін көктегі кітаптарға тіркеді. Олар Мәсіхтің істерінде көрінген Құдайдың киелі құдіретін шайтандық күштердің іс-әрекетіне теліді. Олар Оның ғажайып істерін жоққа шығара да алмады, оларды табиғи себептерге де жатқыза алмады, сондықтан: “Бұлар — шайтанның істері”,— деді. Сенімсіздікте олар Құдай Ұлын адам баласы ретінде сөз етті. Олардың көз алдында жасалған шипа беру істері — ешбір адам істемеген де, істей де алмайтын істер — Құдай құдіретінің көрінісі еді, бірақ олар Мәсіхті тозақпен ауыз жаласқан деп айыптады. Қасарысқан, тұйық, теміржүрек болып, олар барлық айғаққа көздерін жұмуды ұйғарды, сөйтіп кешірілмейтін күнәні жасады». Manuscript Releases, 4-том, 360.

Келесі мақалада біз бірінші періштенің қозғалысында мөрі ашылған білімнің артуын қарастыруды жалғастырамыз.